

[Knud Jespersen.]

vidt de er rigtige. Jeg synes, man tjener alle parter bedst ved at fjerne enhver form for politisk mistanke om magtanvendelse for at stække sømandsforbundet ved at nedsætte en sådan kommission og skabe fuld klarhed, også ved at indkalde de implicerede fra sømandsforbundet og andre.

Glistrup (FP):

Blot to svar til hr. Ninn-Hansen. For det første gentog hr. Ninn-Hansen nu, at jeg skulle have hængt denne tidligere revisor ud. Det mener jeg nu ikke jeg har gjort; jeg har redegjort for sagens forløb, og muligvis har hans egne breve hængt ham ud.

Dernæst mente hr. Ninn-Hansen ikke, at her var tale om en almen vigtig sag som krævet af grundlovens § 51. Der vil jeg nu bede hr. Ninn-Hansen om at kigge på sagen, som den stillede sig, umiddelbart før arbejdsministeren traf den skelsættende beslutning i denne sag den 3. oktober 1975. Det, der forelå umiddelbart forud for det tidspunkt, var, at et meget højt anset revisionsfirma, Revisions- og Forvaltnings-Institutet, havde afgivet et langt og udførligt revisionsprotokollat den 26. september, ugedagen før, som absolut indicerede, at forholdene i Sømandenes Arbejdsløshedskasse både var bedre end i arbejdsløshedskasser i almindelighed, og at forholdene absolut var i stadig bedring fra de elendige tilstande, der vitterlig havde været under den tidligere revisors periode. Når det har været nødvendigt for dette højt ansete revisionsfirma, at det, når man får referater fra offentlige myndigheder, fra arbejdsdirektoratet, ligefrem må svare, at sådan som der angives i referatet, har vi ikke udtalt os, vi har sagt sådan og sådan, må det for dem, der lægger vægt på, at dansk retskultur skal håndhæves og bevares, forekomme at være i allerhøjeste grad af almen vigtig natur, at folketinget ved sine valgte repræsentanter får lejlighed til at gå det igennem. Hvis hr. Ninn-Hansen ikke mener det, kan det være, fordi han ikke sætter retsvæsenet så højt.

Justitsministeren (Orla Møller):

Det er i hvert fald ikke med den begrundelse, jeg har afvist forslaget, tværtimod. Jeg er aldeles overbevist om, at hr. Glistrups fortsatte mistænkeliggørelse af social-

demokratiske ministre og embedsmænd, er urimelig. Det kan godt være, at baggrunden for, at hr. Glistrups parti har den meget negative holdning til embedsmænd, er udtrykt i det, der er sagt her i dag, nemlig at det blot er en flok dikkende lammehaler, der uden videre lader sig diktere af, hvad en minister har at sige. Det er i hvert fald et udtryk for en total mangel på kendskab til, hvad embedsmænd i den danske administration er for noget.

Men jeg må konstatere, at hr. Glistrup og jeg befinder os i hver sin verden, imellem hvilke to verdener der er så stort et svælg, at det nok aldrig lykkes for os at komme til nogen forståelse.

Så vil jeg gerne sige til hr. Jørgen Jensen, at det nok er lidt urimeligt at stille krav om, at alle spørgsmål skal kunne besvares. Det er i hvert fald urimeligt at beklage sig over, at der er gået 2½ måned, for man må vel være klar over, at når man starter en undersøgelse, må der også gå nogen tid, inden svarene kan fremkomme på det, man undersøger. Jeg gad nok se den minister, der ikke ville komme særdeles galt af sted, hvis han havde givet en halv snak i forbindelse med besvarelse af et spørgsmål. Derfor må der for det første gå tid, og for det andet skal det også undersøges, hvad det egentlig er, det drejer sig om.

Nu har vi prøvet — det gælder både arbejdsministeren og mig her i dag — på at undgå at rende ind i diskussionen om alle de mange enkelte eksempler. Jeg kan godt forstå, at man har lyst til at bruge dem som argumentation for forslaget til folketingsbeslutning, men det er ikke tilstrækkeligt fra nogen af siderne at hæfte sig ved dette, for det afgørende er, at der er indledt en undersøgelse, som fortsat er i gang. Derfor er der efter min mening heller ingen som helst begrundelse for at tale om hverken en politisk beslutning eller et magtovergreb.

Hvad der ligger i sagen af uenigheder om de konkrete ting, vil der naturligvis være fuld anledning til at diskutere yderligere, når man er færdig med det undersøgelsesarbejde, som er i gang.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg er enig med hr. Ninn-Hansen, når han siger, at det, der er foregået i denne sag, er ganske normal, almindelig praktisk administration under det ansvar, som enhver af os, der er